

průmyslovém museu vídeňském (srv. min. nař. ze dne 25. dubna 1885 č. 57 ř. z.); odborné školy pro stavební zámečníky a umělé zámečníky při státní průmyslové škole ve Štýrském Hradci a mistrovská škola pro mechanicko-technický průmysl při státní průmyslové škole v Bilsku (srv. min. nař. ze dne 25. března 1891 č. 50 ř. z.); mistrovská škola státní průmyslové školy v X. okrese obce vídeňské, dále mistrovská škola státní průmyslové školy v Liberci, odborná strojnická škola v Přerově a odborná zámečnická škola ve Svrtníkách (srv. nař. min. ze dne 29. května 1893 č. 97 ř. z.); mechanicko-technická škola mistrovská při německé státní průmyslové škole v Plzni, dále mistrovská škola pro mechanicko-technické živnosti při české státní průmyslové škole v Plzni a oddělení pro stavební a umělé zámečnictví při státní průmyslové škole ve Lvově, jakož i odborná a zvláštní škola pro umělecko-průmyslové zpracování kovů při umělecko-průmyslové škole v Praze (vysvědčení z tohoto odborného a zvláštního učiliště pražského opravňuje však jen pod tou podmínkou k samostatnému provozování živnosti zámečnické, prokáže-li absolvent jeho, že před svým vstoupením do této odborné školy byl zaměstnán alespoň po dvě léta v dotyčné živnosti (srv. min. nař. ze dne 13. září 1907 č. 219 ř. z.); konečně pak zařaděna jest sem i odborná škola pro zpracování dřeva a železa v Mostě nad Murou a mistrovská škola pro mechanicko-technické živnosti při německé státní průmyslové škole v Brně (srv. min. nař. ze dne 26. července 1899 č. 134 ř. z.).

Živnost zastavárenská viz Zastavárny.

Živnost zednická viz Živnosti stavební.

Živnost zlatnická, stříbrnická a klenotnická.

Živnost zlatnická, stříbrnická a klenotnická náleží k řemeslným živnostem. Zlatník, stříbrník a klenotník jsou oprávněni předměty nejrozmanitějšího druhu z drahých kovů a drahokamů zhotovovati a zároveň jimi obchod provozovati. Sem náležejí v první řadě všechny šperky. Více nebo méně sporná jest však otázka, zda tato živnost oprávněna jest zhotovovati předměty, které spadají do oboru jiných živností; tak ku př. vyjádřila se obch. a živn. komora v Linci, že zlatníci, stříbrníci a klenotníci jsou oprávněni zaopatřovati a prodávati skla na oči s brýlemi, obruby skřipců ze zlata nebo stříbra, neboť podle § 37 živn. řádu není omezeno právo při nižší živnosti v ten způsob, že by živnostník nesměl prodávati zboží vlastní své výroby; nemůže jim býti bráněno obchodovati brýlemi, skřipci se zlatým nebo stříbrným okrajem, i tenkrát, nebyl-li okraj jimi samými zhotoven; naproti tomu není stříbrník nebo klenotník oprávněn zhotovovati nebo prodávati skřipce nebo brýle s niklovým okrajem, poněvadž výroba předmětů z tohoto kovu spadá mimo jejich živnostenské oprávnění (obch. a živn. komora v Linci).

Zlatník a stříbrník jest také oprávněn pozlacovati a postříbřovati kostelní náradí z mosaze, mědi atd.; jakkoli jinak práce tyto přísluší toliko pasířům, avšak nepřisluší jim právo předměty ony zhotovovati z mosaze, mědi, pakfonu atd. (obch. a živn. komora v Celovci). Obch. a živn. komora v Liberci prohlásila, že nespátřuje v prodeji hodin se zlatými a stříbrnými cennými pouzdry zlatníky a stříbrníky překročení práva živnostenského, ježto hodiny právě tak jsou výrobky hodináře, jako i zlatníka nebo stříbrníka; v protivném smyslu vyslovily se obch. a živn. komory v Praze a v Brně. Klenotníkům, kteří zhotovují šperky, nemůže býti

bráněno v tom, aby své výrobky prodávali a přijímali do správký (obch. a živn. komora v Praze). (Viz Freyovu a Marešovu sbírku dobrozdání a rozhodnutí o rozsahu opráv. živn.).

Nastoupiti a samostatně provozovati mohou s toutéž právní účinností živnost zlatnickou, stříbrnickou a klenotnickou i ti, kdož k tomu mají zvláštní způsobilosti (podavše výučné vysvědčení a vysvědčení pracovní) i ti, kdož vykážati se mohou vysvědčením o úspěšně dokonané návštěvě těchto odborných učilišť: zlatnické školy v Praze a ciselérské školy při umělecko-průmyslové škole rakouského musea pro umění a průmysl ve Vídni (srv. minist. nař. ze dne 17. září 1883 č. 150 ř. z.) [avšak vysvědčení odchodná z této zlatnické školy v Praze přestala se vydávati již roku 1887 důsledkem minist. nař. ze dne 20. října 1887 č. 121 ř. z.], odborná škola pro umělecko-průmyslové kovotechniky na státní průmyslové škole v Innomostí (min. nař. ze dne 25. března 1891 č. 50 ř. z.); dále odborná a zvláštní škola pro umělecko-průmyslové zpracování kovů při umělecko-průmyslové škole v Praze a klenotnické oddělení při odborné škole pro umělý průmysl v Jablonci (srv. min. nař. ze dne 13. září 1887 č. 219 ř. z.).

